

ако ти искашъ, кралю, азъ ще ти покажа мое-
то единствено, най-голѣмо богатство, което го
има у всѣки човѣкъ и което съ нищо никога
не може да се замѣни! . . .

— Покажи, сине мой! — съ любопитство ка-
залъ кралътъ.

Тогава младежътъ се обърналъ назадъ, уло-
вилъ за ржка бѣдно облѣчена бабичка и я по-
велъ къмъ трона на краля.

— Погледни, кралю, на моята *мила, обична*
майка! Нейното сърдце е изпълнено само съ лю-
бовъ къмъ мене, въ името на която тя забравя
всичко и, тази *майчина любовъ* може да направи
всичко на свѣта и съ никакви богатства не мо-
же да се купи . . .

— Да, сине мой! — казалъ развълнувано кра-
лътъ. Ти имашъ право. И побѣдата остава на
твоя страна . . . Ти ще бѣдешъ достоенъ мой
замѣстникъ . . .

И този младежъ билъ избранъ и провъзгла-
сенъ да наслѣди царството на добрия кралъ.

Изъ нашето отечество.

(Пжтни бѣлѣжки).

I.

с. Долня-Баня и гр. Самоковъ.

Бѣхъ приготвилъ всичко за пжтъ. Деньтъ
10-й юлий бѣ опрѣдѣленъ за трѣгване.
Когато наближи този день, азъ ставахъ по-не-
търпеливъ и неспокоенъ. Сърдцето ми силно ту-
паше . . . Желаяхъ нощта да бѣде дълга, кол-